

בש"פ 2909/20 - מדינת ישראל נגד אמיר גבר

בבית המשפט העליון

בש"פ 2909/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אמיר גבר

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ת"פ 18499-04-19 - בית המשפט השלום בירושלים

תאריך הישיבה: י"ז באייר התש"ף (11.5.2020)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר ביתן
בשם המשיב: עו"ד מאהרנא

החלטה

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 20.5.2020 או עד למתן פסק דין בת"פ 18499-04-19 בבית משפט השלום בירושלים, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 27.5.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום מתוקן המייחס לו חמישה אישומים של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; ניפוק והחזקת שטר כסף מזויף, לפי

סעיף 462(1) ו-462(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; וניסיון סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-29א בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. בתמצית, המשיב מכר לסוכן משטרתי במספר הזדמנויות שונות סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-10.3 גרם כמו גם שטרות כסף מזויפים בסכום כולל של אלפי שקלים.

עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 14.4.2019 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר במסגרתו תבחן חלופת מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר שהוגש ביום 16.5.2019 בעניינו של המשיב שירות המבחן התרשם כי המשיב מנהל קשרים שוליים; מבטא עמדות בעייתיות כלפי גורמי החוק; מתקשה בשליטה על דחפים, והעריך כי קיים סיכון ממשי להמשך התנהלות עבריינית של המשיב תוך שציין כי המשיב לא הציע מפקחים מתאימים. ביום 22.5.2019 הודיע המשיב על החלפת ייצוג ולבקשת באת כוחו, נדחה הדיון לצורך קבלת תסקיר מעצר נוסף בעניינו בגדרו יבחנו חלופות מעצר. גם בתסקיר שהוגש ביום 4.6.2019 לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר נוכח מסוכנותו ומשהתרשם כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים. כך גם בתסקיר נוסף שהוגש ביום 3.7.2019 לבקשת ב"כ המשיב, לא מצא שירות המבחן להמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר משהתרשם כי המפקחים אינם מתאימים, וכי אין בפיקוח אלקטרוני כדי לאיין את הסיכון הנשקף מהמשיב. ביום 7.7.2019, בהסכמת ב"כ, נעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. משלא הסתיים משפטו של המשיב בתוך תשעה חודשים, הוארך מעצרו פעמיים בהסכמתו ב-90 ימים ו-45 ימים בהתאמה (בש"פ 8617/19; בש"פ 2335/20).

ביום 7.4.2020 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בה נטען כי סיום ההליך אינו נראה באופק; ולאור חלוף הזמן, מצב החירום הנובע ממשבר הקורונה וסכנת ההדבקות במתקני המעצר, יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר. ביום 9.4.2020 קבע בית המשפט (כב' השופט י' צימרמן) כי לאור הנסיבות הנובעות ממשבר הקורונה, יש מקום לקבוע דיון בבקשה לעיון חוזר והורה על הגשת תסקיר משלים טרם הדיון בגדרו יבחנו המפקחים המוצעים. משלא הוגש תסקירובתגובה לבקשתו של המשיב לקיים את הדיון גם ללא קבלת תסקיר משלים, החליט בית המשפט ביום 6.5.2020 כי אין מקום לבחון את הבקשה לעיון חוזר מבלי תסקיר משלים והורה לשירות המבחן להגישו תוך 21 ימים.

3. אשר להליך העיקרי, פרשת התביעה הושלמה ביום 5.12.2019. במועד זה ביקשה ב"כ המשיב להשתחרר מייצוגו, וביום 26.12.2019 בית המשפט נעתר לבקשה. הדיונים בעניינו של המשיב נדחו משלא הוסדר ייצוגו וביום 6.1.2020, מונתה הסנגוריה הציבורית לייצוג המשיב. ישיבת ההוכחות אשר נקבעה ליום 19.3.2020 בוטלה בשל מצב החירום, ונוכח הסכמת המשיב להארכת מעצרו.

ביום 7.4.2020 דחה המשיב את ההצעה לקיים את מועד ההוכחות ביום 23.4.2020 באמצעות הוועדות חזותית בהתאם לתקנות שעת חירום (קיום דיונים פליליים באמצעים טכנולוגיים), התש"ף-2020 (להלן: התקנות) המשיב עמד על זכותו להיות נוכח בדיון, תוך שביקש לקיימו לאחר סיום תקופת החירום. לאחר הדיון שהתקיים בפני ביום 11.5.2020, בית משפט השלום ציין בהחלטתו מיום 13.5.2020 כי "מסתמנת אפשרות ממשית שניתן יהיה להביא עצורים לדיוני הוכחות" וקבע כי ביום 20.5.2020 תשמע ותסתיים פרשת ההגנה לרבות סיכומים.

4. המבקשת טוענת כי מעשיו של המשיב המתוארים בכתב האישום המתוקן, כמו גם שלושת תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו של המשיב שלא באו בהמלצה לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני או לשחררו ממעצר, מלמדים על מסוכנותו. עוד סבורה המבקשת כי עברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל עבירות רכוש, איומים וגניבת רכבים בגין ריצה תשע תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח, מלמד גם הוא על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, זאת בשים לב כי העבירות מושא בקשה זו בוצעו לכאורה מספר חודשים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. המבקשת הוסיפה כי במסגרת ההליך, נותר לשמוע רק את עדות המשיב.

בדיון שהתקיים בפניי, בו השתתף המשיב באמצעות הוועדות חזותית בהתאם לתקנות, שבה ב"כ המבקשת על נימוקי הבקשה תוך שהדגישה את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת סיומו הקרוב של ההליך.

מנגד, בא כוח המשיב טען כי משמדובר בבקשה שלישית להארכת מעצר מתבקש בית המשפט לבכר את חזקת החפות אשר עומדת למשיב על פני המסוכנות הנשקפת ממנו. לטענתו, הימשכות ההליכים המשפטיים הינה פועל יוצא של מצב החירום ואין לזקוף לחובתו של המשיב את העמידה על זכותו להיות נוכח במשפטו. עוד נטען כי המשיב עתיד לבקש החזרת עדים שכבר העידו לחקירה נוספת וכי בכוונתו להזמין עד נוסף שיעיד להגנתו כך שהערכת ב"כ המבקשת באשר לסיומו הקרוב של ההליך אינה מדויקת.

דיון והכרעה

5. לאחר שענייני בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, לצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכות הנאשם לחירות לבין שמירה על שלום הציבור ובטחונו, ותקינות ההליך המשפטי. בעשותו כן, נדרש בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים, ובהם, המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי וכן, מידת החשש משיבוש הליכי המשפט (ראו למשל, בש"פ 2872/20 מדינת ישראל נ' אסולין (11.5.2020)). בעניינינו, התרשמתי כי העיכוב בסיום ההליך נבע מהחילוף בייצוג המשיב ומצב החירום. אמנם, אכן אין לזקוף לחובת המשיב את עמידתו על זכותו לנכוח בדיון ההוכחות, אך בהתחשב בכך ששירות המבחן לא מצא להמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשלושה תסקירי מעצר שהוגשו בעניינו נוכח מסוכנותו, ובהעדר תסקיר משלים; בעברו המכביד של המשיב כאמור, אשר העבירות המיוחסות לו בהליך מושא בקשה זו בוצעו אך מספר חודשים לאחר ששוחרר ממאסר; ובדיון הקבוע ליום 20.5.2020 בו עתידים להישמע הסיכומים בתיק, לא מצאתי כי נקודת האיזון נוטה לעבר שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

אשר על כן, אני נעתר לבקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 20.5.2020 או עד למתן

פסק הדין בת"פ 18499-04-19, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד באייר התש"פ (18.5.2020).

שׁוֹפֵט
